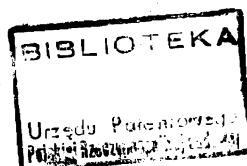


2
Warszawa, 7 stycznia 1939 r.

URZĄD PATENTOWY



A 61 k 15/02



RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 27544.

Kl. 30 h, 2.

I. G. Farbenindustrie Aktiengesellschaft
(Frankfurt n. M., Niemcy).

Sposób wytwarzania trwałych preparatów witamin A i D.

Zgłoszono 24 kwietnia 1937 r.

Udzielono 12 listopada 1938 r.

Pierwszeństwo: 25 kwietnia 1936 r. (Niemcy).

Witaminy A i D, rozpuszczalne w tłuszczach, ulegają, jak wiadomo, łatwo rozkładowi pod działaniem tlenu zawartego w powietrzu. Aby je przeprowadzić w postać trwałą, rozpuszczano je według dotychczas znanych sposobów w oleju i te roztwory olejowe stosowano bądź bezpośrednio, bądź po przerobieniu ich na masy stałe, np. w czekoladzie.

W pewnych przypadkach jest rzeczą pożądaną trwałe te preparaty zmieszać bezpośrednio przed użyciem ze środkami spożywczymi lub paszą. Jednakże jest bardzo trudno osiągnąć równomierne rozdzielanie, nawet przy użyciu olejowych roztworów witamin, gdyż tworzą się łatwo bryły,

bardzo utrudniające dalsze zmieszanie. Nie brakowało więc prób, aby wytworzyć trwałe preparaty witaminowe w postaci sproszkowanej lub sypkiej. A więc mieszano już mielone siano z roztworem olejowym witaminy D; okazało się jednak, że w mieszaninie tej błonka olejowa jest tak cienka, iż jakkolwiek ochrona witaminy D nie istnieje; już po upływie kilku miesięcy tego rodzaju preparaty tracą główną część swej skuteczności.

Wykryto, że roślinny materiał komórkowy o zawartości co najmniej 5% tłuszczu zabezpiecza dostatecznie rozpuszczalne w tłuszczach witaminy A i D. Prawdopodobnie witaminy zostają wchło-

nięte przez komórki roślinne i wówczas są one zabezpieczone przed działaniem tlenu, zawartego w powietrzu, w taki sam sposób, jak witaminy zawarte zwykle w roślinach.

Aby osiągnąć to działanie zabezpieczające, wystarczy preparaty witamin rozpuszczających się w tłuszczach, w których witaminy te nie są związane z komórkami roślinnymi, zmieszać z bogatym w tłuszcze materiałem roślinnym o budowie komórkowej, w rodzaju np. śruty sojowej, rzepakowej, owsianej lub roztartych kielków pszenicznych. W przeciwieństwie do olejów, stosowanych przeważnie do utrwalania witamin rozpuszczających się w tłuszczach, bogate w tłuszcze materiały komórkowe, stosowane w myśl wynalazku, wykazują przede wszystkim tę wyższość, iż wiele z nich, np. wspomniane powyżej, są z zewnątrz suche i nie mażą się, wskutek czego umożliwiają otrzymywanie sypkich, a jednocześnie nadzwyczaj trwałych preparatów witamin A i D. Dotyczy to również preparatów otrzymywanych przez zmieszanie wspomnianych sypkich materiałów roślinnych o budowie komórkowej, obfitujących w tłuszcze, z roztworami olejowymi witamin rozpuszczających się w tłuszczach. Preparaty wspomnianego ostatnio rodzaju okazały się szczególnie cenne.

Przykład I. Do 1 000 części wagowych kielków pszenicznych dodaje się 1 część wagową 1%-owego roztworu witaminy D w oleju sezamowym i miesza dokładnie

obracając w bębnie porcelanowym w ciągu dwudziestu czterech godzin. Otrzymany wytwór nie różni się w dotyku i w wyglądzie od kielków pszenicznych nie poddawanych traktowaniu. Produkt ten po upływie roku wykazuje jeszcze całkowite działanie dodanej ilości witaminy D.

Przykład II. 1 000 części wagowych śruty sojowej miesza się z 10 częściami wagowymi stężonego tranu wątrobianego. Gotowy produkt jeszcze po upływie roku zawiera obrachowaną ilość witaminy A i D.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób wytwarzania trwałych preparatów witamin A i D, znamienny tym, że preparaty witamin A i D, w których witaminy te nie są związane z komórkami roślinnymi, miesza się z zawierającymi tłuszcze materiałami roślinnymi o budowie komórkowej o zawartości co najmniej 5% tłuszczu.

2. Sposób według zastrz. 1, znamienny tym, że stosuje się sypkie, zawierające tłuszcze, roślinne materiały komórkowe.

3. Sposób według zastrz. 1 i 2, znamienny tym, że stosuje się rozpuszczające się w tłuszczach witaminy w postaci preparatów olejowych.

I. G. Farbenindustrie
Aktiengesellschaft.
Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.